

II List do Koryntian

Rozdział 7

1. Te więc mając obietnice umiłowani oczyścilibyśmy siebie od każdego splamienia ciała i ducha wypełniający poświęcenie w strachu Boga 2. Zróbcie miejsce (dla) nas nikogo nie uczyniliśmy niesprawiedliwości nikogo psuliśmy nikogo oszukaliśmy 3. nie dla potępienia mówię przepowiedziałem bowiem że w sercach naszych jesteście ku umrzeć razem i razem żyć 4. Wielka mi śmiałość do was wielka mi chluba za was jestem wypełniony pociechą aż nazbyt obfituję radością w całym ucisku naszym 5. A bowiem przyszedłszy nam do Macedonii żadnej miało ulgi ciało nasze ale we wszystkim którzy są uciskani z zewnątrz walki wewnątrz strachy 6. Ale (Ten) pocieszający pokornych pocieszył nas Bóg przez przyjście Tytusa 7. Nie jedynie zaś przez przyjście jego ale i przez pociechę którą został pocieszony u was oznajmiając nam waszą tęsknotę wasze biadolenie waszą żarliwość o mnie tak, że ja bardziej uradować się 8. Gdyż jeśli i zasmuciłem was w liście nie żałuję jeśli i żałowałem widzę bowiem że list ten jeśli i na godzinę zasmucił was 9. Teraz raduję się nie że zostaliście zasmuceni ale że zostaliście zasmuceni w nawróceniu zostaliście zasmuceni bowiem według Boga aby w niczym doznalibyście straty od nas 10. (Ten) bowiem według Boga smutek nawrócenie ku zbawieniu nieżałowanemu sprawuje (ten) zaś świata smutek śmierć sprawia 11. Oto bowiem samo to według Boga zostać zasmuconym wasze jak wielką sprawiło wam gorliwość ale obronę ale oburzenie ale strach ale tęsknotę ale żarliwość ale ukaranie we wszystkim poleciliście siebie czystymi być w (tej) sprawie 12. Zatem jeśli i napisałem wam nie ze względu na (tego) który uczynił niesprawiedliwość ani ze względu na (tego) który doznał niesprawiedliwości ale ze względu na zostać objawioną gorliwość naszą (tą) za was do was przed Bogiem 13. Przez to jesteśmy zachęcani w (tej) pociesze waszej obficie zaś bardziej uradowaliśmy się z powodu radości Tytusa gdyż doznał odświeżenia duch jego przez wszystkich was 14. Gdyż jeśli coś jemu o was chlubił się nie zostałem zawstydzony ale jak wszystkie w prawdzie powiedzieliśmy wam tak i chluba nasza przed Tytusem prawda stała się 15. i głębokie uczucia jego jeszcze obficie do was jest przypominając sobie wszystkich was posłuszeństwo jak ze strachem i drżeniem przyjęliście go 16. Raduję się więc że we wszystkim wykazuję śmiałość w was